

Sygn. akt I CSK 515/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa A. J.  
przeciwko kuratorowi zmarłej M. J. - adwokatowi H. D.  
i kuratorowi zmarłego B. J. – A. M.  
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej B. J.  
o ustalenie nieistnienia małżeństwa,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 października 2015 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powoda  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie  
z dnia 19 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa 1315/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołano się na oczywistą zasadność skargi, występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego, a także potrzebę wykładni przepisów mających zastosowanie w sprawie. Pierwszy wskazany w skardze kasacyjnej problem dotyczy relacji powództw z art. 2 k.r.o. i art. 20 dawnego pr.a.s.c. Wbrew twierdzeniom skarżącego, choć rzeczywiście jest to kwestia problematyczna, to została już wprost wyjaśniona w orzecznictwie Sądu Najwyższego, brak zaś w skardze kasacyjnej argumentów przekonujących za potrzebą odmiennej oceny problemu. Dodać należy, że stanowisko przyjmowane w orzecznictwie jest zasadne, gdy weźmie się pod uwagę szczególną moc dowodową aktów stanu cywilnego. Bez unieważnienia aktu w inny sposób nie można zatem dowodzić, że fakt, którego akt dotyczy, a w tym przypadku jest to złożenie oświadczeń woli o zawarciu związku małżeńskiego, nie miał miejsca. Dopuszczanie zaś jako alternatywnego powództwa przewidzianego w art. 2 k.r.o. godziłoby w szczególną moc dowodową aktów stanu cywilnego. Wszystkie kolejne problemy wskazane w skardze kasacyjnej nie mają znaczenia w zakresie oceny zasadności przyjęcia jej do rozpoznania. Ich rozstrzygnięcie nie miałoby bowiem znaczenia dla rozpatrzenia sprawy, skoro inna była podstawa oddalenia powództwa. Z zaskarżonego orzeczenia jednoznacznie bowiem wynika, że podstawą oddalenia powództwa było uznanie przez Sąd, iż właściwe byłoby wystąpienie z wnioskiem w postępowaniu nieprocesowym o unieważnienie aktu małżeństwa. Przesłanki zawarcia małżeństwa określone w art. 1 k.r.o. w ogóle więc nie podlegają badaniu.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

I.n